

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 I 099477 21 Gži

Novi Travnik, 09.06.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja mldb. A. T. sin T., zastupan po majci i zakonskoj zastupnici A.T. kći M. iz B., ulica ..., a ova po punomoćniku Almi Jusufbegović, advokatu iz Bugojna, protiv izvršenika T. T. sin M. iz B., ... radi izvršenja, vrijednost spora 1.050,00 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 I 099477 20 I od 22.01.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 099477 20 I od 22.01.2021. godine.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

„Prigovor izvršenika na rješenje o izvršenju broj: 46 0 I 099477 20 I od 05.10.2020. godine se djelimično usvaja, predmetno rješenje u stavu I preinačava, te isto glasi:

Na osnovu pravomoćne i izvršne presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 130559 17 P od 30.01.2018. godine nalaže se izvršeniku da tražitelju izvršenja isplati

-na ime izdržavanja za mjesec januar 2019. godine iznos od 150,00 KM, na ime izdržavanja za mjesec juni 2019. godine iznos od 150,00 KM, na ime izdržavanja za mjesec juli 2019. godine iznos od 150,00 KM, na ime izdržavanja za mjesec januar 2020. godine iznos od 150,00 KM, na ime izdržavanja za mjesec juni 2020. godine iznos od 100,00 KM, na ime izdržavanja za mjesec juli 2020. godine iznos od 100,00 KM, te iznos od 150,00 KM mjesečno za period od 01.02.2020. godine pa ubuduće, dok za to budu postojali uslovi.

U preostalom dijelu rješenje o izvršenju broj: 46 0 I 099477 20 I od 05.10.2020. godine ostaje neizmijenjeno.“

Na ovo rješenje izvršenik je blagovremeno uložio žalbu iz razloga što nisu tačno iskazana predmetna potraživanja. Ističe da kao otac malodobnog djeteta je istom

uplaćivao alimentaciju redovno tako da je mislio da istu plaća njemu i kada je dijete bilo kod njega to nije radio. Ovo stoga što pola zimskog i ljetnog raspusta uz vikende provodi kod oca. Ujedno ovom žalbom moli da mu se pomogne jer mu je blokiran račun zbog „izmišljenih advokatskih troškova“. Već 4 mjeseca živi od 270,00 KM, kreditno je zadužen jer je morao rješavati stambeno pitanje. Ističe da ako treba plaćati i ovo će platiti kada bude mogao ali sada jedva preživljava. U odluci suda se spominje 150,00 KM za januar 2019. godine iako je taj novac dao na ruke i još nekoliko puta po 50,00 KM. Kao dokaz navedenom priložio je izvještaj iz banke i kopiju uplatnice od 28.07.2020 . godine za alimentaciju u iznosu od 100,00 KM.

Odgovora na žalbu nije bilo.

Ispitujući rješenje prvostepenog suda u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. i članu 236. Zakona o parničnom postupku¹, a u vezi sa članom 21. Zakona o izvršnom postupku², ovaj sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je mldb. tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku kod tog suda podnio prijedlog za izvršenje na temelju pravomoćne i izvršne isprave, presude Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 P 130559 17 P od 30.01.2018. godine kojom se izvršenik obavezuje na ime izdržavanja malodobnog tražitelja izvršenja mjesečno doprinositi iznos od 150,00 KM na način da će isti uplaćivati na račun predlagateljice A. T., kao majke i zakonske zastupnice mldb. A. T., svakog 25-og u mjesecu za tekući mjesec počev od dana donošenja presude pa dok takva obaveza bude trajala. U prijedlogu je navedeno da izvršenik nije platio izdržavanje za vrijeme dok je malodobni tražitelj izvršenja bio na raspustu i da je izjavio da više nema namjeru istu plaćati zbog čega je predloženo sudu da donese rješenje o izvršenju kojim će se obavezati izvršenik da za januar, juni i juli 2019. godine, te januar, juni, juli i septembar 2020. godine isplati iznose od po 150,00 KM te ubuduće iznos od 150,00 KM od 01.10.2020. godine pa na dalje na način da se izvrši pljenidba ½ plaće koju ostvaruje kao zaposlenik J.U. Druga Osnovna škola Bugojno.

Prvostepeni sud je usvojio prijedlog tražitelja izvršenja i donio rješenje o izvršenju broj: 46 0 I 099477 20 I od 05.10.2020. godine.

Izvršenik je blagovremeno izjavio prigovor na predmetno rješenje o izvršenju i u istom istakao da nije istina da ne plaća alimentaciju, da je plaća i da će nastaviti plaćati s tim što smatra da za period kada je njegov sin kod njega nema kome da

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² Službene novine Federacije BiH, broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16

je plaća i misli da tada nije obavezan izmirivati obaveze po osnovu alimentacije te je uz prigovor priložio uplatnicu identičnu kao i uz žalbu.

Obzirom da je po prigovoru tražitelj izvršenja dostavio sudu podnesak u kojem je učinjeno nespornim da je izvršenik u međuvremenu izmirio iznos od 50,00 KM na ime izdržavanja za juni 2020. godine i iznos od 50,00 KM za juli 2020. godine, te iznos od 150,00 KM za septembar 2020. godine, te istovremeno obavijestio sud da za buduća potraživanja alimentaciju potražuje od 01.02.2020. godine a ne kako je to prvobitno navedeno u naprijed podnesenom prijedlogu i kako je to određeno u rješenju o izvršenju.

Prvostepeni sud cijeneći navode iz prigovora i odgovora na prigovor je utvrdio slijedeće, a što se može sumirati na način da podneseni prijedlog za izvršenje sadrži sve neophodne elemente u smislu odredbe člana 36. Zakona o izvršnom postupku da bi sud po istome postupio te da je uz prijedlog za izvršenje priložio izvršnu ispravu na kojoj zasniva svoj prijedlog to jest naprijed citiranom presudom Općinskog suda u Travniku a kojom presudom određen je i način kontaktiranja izvršenika sa malodobnim sinom odnosno vrijeme koje će malodobni tražitelj izvršenja boraviti kod oca a koji boravak ne isključuje njegovu obavezu da i dalje uredno za svaki mjesec na ime izdržavanja na račun zakonske zastupnice uplaćuje iznos od 150,00 KM to je i po ocjeni ovog suda pravilan zaključak da razlozi izneseni u ovom pravcu, a koji se ponavljaju i u žalbi, su neosnovani.

Nadalje, iz priloženih uplatnica utvrđeno je da je izvršenik zaista u 07. mjesecu 2020. godine uplatio iznos od 100,00 KM, a što nije osporeno ni od tražitelja izvršenja iz kojeg proizilazi da je izvršenik izvršio isplatu iznosa od po 50,00 KM za 06. i 07. mjesec 2020. godine te iznos od 150,00 KM za septembar iste godine, a koja uplata je bila 19.10.2020. godine, a također iz podneska od 22.01.2020. godine da buduću isplatu redovnog dužnog iznosa potražuje od februara 2020. godine, zbog čega je prvostepeni sud doni odluku kao i u izreci na način da je preinačio ranije rješenje o izvršenju na način da je prvobitno potraživan iznos umanjio za nesporno plaćene iznose dok je rješenje o izvršenju u cijelosti ostalo na snazi u pogledu predmeta i sredstva izvršenja, kao i u pogledu određeni h troškova postupka s pozivom na odredbu člana 49. stav 2. Zakona o izvršnom postupku.

Suprotno navodima žalitelja, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je donio osporeno rješenje pri čemu su dati potpuno jasni činjenični i pravni razlozi koje prihvata kao valjane i ovaj sud.

Stoga, žalbeni navodi izvršenika koji se odnose na njegove teške materijalne i finansijske prilike, ne predstavljaju razloge iz člana 47. Zakona o izvršnom postupku koji bi sprječavali nastavak izvršenja, pa kako isti nije ni priložio dokaze vezano za kreditna zaduženja i slično, a niti tako nešto proizilazi iz priložene platne liste, te kako u tom pravcu ne postoji ni opravdan prijedlog zbog kojeg bi ovaj sud

intervenisao u smislu odredbe člana 138. stav 1. i 2. Zakona o izvršnom postupku, to se neopravdano napada pravilnost i zakonitost tako donesene odluke.

Imajući u vidu da je prvostepeni sud pažljivo razmotrio i cijenio navode iz prigovora i dokaze vezano za predmetno potraživanje, odnosno realizaciju istoga te da je prednjom odlukom uvažen iznos izvršenih uplata od strane izvršenika na ime izdržavanja mladb. djeteta, pa tako i dokaza o izvršenoj uplati koji je izvršenik ponovo dostavio uz žalbu, to se i po ocjeni ovog suda neosnovano prigovara tačnosti iskazanih potraživanja.

Kako je naprijed citiranom presudom Općinskog suda u Travniku, broj gornji, od 30.01.2018. godine jasno utvrđena obaveza izvršenika koja ne isključuje obavezu istoga na davanje na ime izdržavanja mladb. djeteta dok se isto nalazi kod oca u vrijeme kako je detaljno navedeno u dijelu odluke o načinu kontaktiranja i viđanja sa djetetom, to prigovori žalitelja istaknuti u ovom pravcu su bez osnova, pa se žalitelj u ovom dijelu, a radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda.

Stoga, a kod ovakvog stanja stvari, ostale navode iz žalbe koji nisu od odlučnog značaja ovaj sud nije cijenio u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Radi navedenog valjalo je žalbu žalitelja odbiti i potvrditi prvostepenu odluku shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava